

รศ.ประพันธ์พงศ์ เวชชาชีวะ

เยาวชนกับปัญหาสังคม

ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบันมีมากและรุนแรงขึ้นทุกที ไม่ว่าจะเกิดจากแท็กซี่ทรชน การฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือคอร์รัปชัน ปัญหายาเสพติด เด็กแว้นที่ใช้ท้องถนนเป็นสถานที่ประลองรถจักรยานยนต์ รวมทั้งพฤติกรรมของเยาวชนที่กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษา นอกสถาบันการศึกษา ที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม ทั้งในด้านความสัมพันธ์ในทางคู่สาวที่กำลังเป็นข่าวอื้อฉาวอยู่ในขณะนี้ รวมทั้งปัญหาธุรกิจที่เป็นอบายมุขที่ตั้งรอบบริเวณสถานศึกษาซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคม ฯลฯ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้มากมายไม่สามารถกล่าวได้หมดในครั้งเดียว ฉะนั้น ณ ที่นี้จะหยิบยกปัญหาที่แม้จะไม่รุนแรงในทันที แต่มีความสำคัญประการหนึ่งสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นใกล้สถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ซึ่งผู้รับผิดชอบในสถานศึกษาต่างๆ กำลังให้ความสนใจในพฤติกรรมของนักศึกษากับชุมชนรอบมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะสถานประกอบการร้านค้าเกี่ยวกับการขายสุราและเหล้าปับ ที่ตั้งอยู่โดยรอบ

ตัวอย่างที่บางสถานศึกษาที่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ มาสามสี่ปีจนถึงปัจจุบัน ด้วยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาล สถานศึกษา และชุมชน ผลที่ได้รับในเมื่อทำใหม่ๆ มีอุปสรรคมาก เพราะขาดความร่วมมือ

จากผู้ประกอบการ แต่เมื่อมีการร่วมกันของหน่วยงานรัฐกับสถานศึกษา ในปัจจุบันนี้ปัญหาดังกล่าวที่อยู่รอบสถาบันการศึกษาบางแห่ง ก็ดีขึ้นตามลำดับ

กล่าวคือ นอกจากจำนวนสถานประกอบการไม่เพิ่มขึ้น แต่กลับลดลงจนเหลืออีกเล็กน้อย ตัวอย่างในกรณีวิธีดังกล่าวจะพบได้จากการที่มหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัยที่เริ่มโครงการร่วมกับจังหวัด และเจ้าหน้าที่ตำรวจ (องค์การบริหารส่วนตำบล และพัฒนาสังคม) ดำเนินการในการป้องกันอย่างจริงจัง

จากวิธีการดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า ถ้าผู้รับผิดชอบกับส่วนราชการร่วมมือกันอย่างเข้มแข็ง จริงจัง และต่อเนื่องตลอดเวลา ไม่ใช้ทำแบบผักชีโรยหน้าแล้วการแก้ปัญหาสังคมในเรื่องอื่นๆ สามารถจะหมดไปหรือลดลงได้

ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่า เกิดจากการละเลยของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ประการหนึ่ง กับการร่วมมือระหว่างหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอีกประการหนึ่ง ร่วมกับการสร้างความเข้าใจในปัญหาและข้อขัดข้องอีกประการหนึ่ง จะทำให้แก้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นได้

นอกจากนี้ การสร้างวินัยและความรับผิดชอบของชนในสังคมโดยเฉพาะนักศึกษาและเยาวชนให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยเฉพาะตัวอย่างที่ดีจากผู้ใหญ่ (โดยไม่ทำตามสุภาษิตเรื่อง “แม่ปูกับลูกปู”) แล้ว สังคมไทยจะเป็นสังคมที่พึ่งปรารถนาได้ แม้จะใช้เวลาบ้างก็ตาม

หมายเหตุ ตัวอย่างของสถานศึกษาข้างต้นคือ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กับจังหวัดสมุทรปราการ ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ และชุมชน ร่วมมือกันทำโครงการดังกล่าว